

ואין פנים בפנים, ולמה? אלא סוד הדבר - וראית את אחורי וכו', ולמה מחריות פנים זו מזו? בשביל העיריות שהן בגדרם, אי' נגדר אדור שהו ערוה, ועליו נאמר אדור שכב עם אחותך, שהעיריות הללו, כל אחד שוכב עם אמו ועם אחותך ועם בתו, ומחרירות פנים אליהם. שאין להם בשתי פנים, אבל האותיות הקדושות מחריות פניהן בבחשת בעורה, עריה מעור, ובגללה העור ולפניהם עור לא תתן מכשול, עור שהוא ערור, וסוד הדבר - ערום ראה רעה ונסתה.

ואחר כך כשמתפסטים מהם, כלם מתייחדים ולא יתבששו, ומתייחדים אב עם אם, אך עם אחותך. בעת שערוה בינויהם, יש פרוד באותיות שהן יהו"ה, זהו שפטוב כי המות יפריד (בין אחיהם) בין ובינן. אחר שערויות עוברות מהן, יהה יהו"ה אחד ושמו אחד, והטוד של אחד - אה ד', העורה של שניהם אחר. בזמנ שמסתלק הקוץ מד', של אחד נשאר אחר, ועליו נאמר וסוד אחר אל תלג.

תקון שלשים וחמשה

בראשית, בתשרי נברא הולם, חסר א' להיות בראשית, זה אדם שנברא בתשרי, ומשום שעתידה הארץ להתקלל בגלו, זהו ארורה האדמה בעבורך. הסתלק מן תשרי ופתח ב', שהיא ברכה שתתברך הארץ, ולהוציאו אומה מן הקלה, ולא עוד, אלא משום שתשורי הוא דין, לא נזכר שם בתשרי, שלא יפקן בו פעם אחרת. זהו שפטוב גור יהו"ה נשמה אדם.

תקון זמנא אחרא, ה"ד הוא
אי' דין, לא אדרבר תפון בתשרי, דלא יפקן ביה זמנא אחרא, ה"ד

mag', he' חזרת אנפוי מד', כל אתוון חזרין אנפין (דף ע"ב) דא מן דא, ולאו איןין אנפין באנפין, ואמאי אלא רזא דמלחה וראית את אחורי וכו' (שםות לג' כט), ואמאי חזרין אנפין דא מן דא, בגין ערין הדין לקליליה, אי' לקבליה אדור דאי' עריה ערוה, ועלייה אתרמר (דברים כ' כט) אדור שכב עם אחותך, דאלין ערין כל חד שכיב עם אמיה ועם אחתייה ועם ברפיה, וחזרין אנפין לגביהו דלית לוין בשתי פנים, אבל אתוון קדישין חזרין אנפיהו בבחשת בעונה, עריה תעוד, ובגינה אתרמר (ויקרא י"ד) ולפניהם עיר לא תנתן מכשול, עיר דאי' ערור, וריזא דמלחה ערום ראה רעה ונסתה (משל כי כט).

ולבדה דמחפשין מניהו מתייחדין פלהו ולא יתבששו, ומתייחדין אבא עם אימא, אך עם אחתייה, בען דערוה בינויהו אית' פריד באתוון דאי' יהו"ה, ה"ד הוא דכתיב (רות א' יז) כי המות יפריד (בין אחיהם) בין ובינך, לבתר דאתעבר עריות מניהו, יהא יהו"ה אחד ושמו אחד, וריזא דאחד אה ד', ערוה דתורייהו אחר, בזמנא דאסטלק קוץ' מן ד' מן אחד אשפкар אחר, ועלייה אתרמר (משל כי ט) וסוד אחר אל תלג.

תקונא תלתין וחמשא

בראשות, בתשרי אתרבי עלמא, חסר א' למחיי בראשית, דא אדם דאתרבי בתשרי, בגין דעתידה ארעה לאתלטיא בגיןיה, דא הוא ארורה הארץ האדמה בעבורך (בראשית ג' יז). אסתלק מן תשרי, ופתח ב' דאי' ברכה לאתרברא ארעה, ולאפקא לה מן לוטיא, ולא עוד אלא בגין דתשרי אי' דין, לא אדרבר תפון בתשרי, דלא יפקן ביה זמנא אחרא, ה"ד